

ПОСЛУХАЙТЕСЬ КРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

◆ № 189 (439) ◆ Субота, 3 жовтня 1992 року ◆

Ціна 2 крб.

НОВІ ПРОПОЗИЦІЇ — ЗА 10 ДНІВ. А НОВІ ЛЮДИ?

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Заслухавши та обговоривши доповідь Президента України Л. М. Кравчука «Про політичне і соціально-економічне становище на Україні та про виконання постанов Верховної Ради України від 7 лютого 1992 року та від 7 липня 1992 року», Верховна Рада України постановляє:

1. Доповідь Президента України взяти до відома.
2. Підготувати з пропозицією Президента України про звільнення з посади Прем'єр-міністра України Фоніна Вітольда Павловича у зв'язку з виколом на пенсію Запровадити Президенту України до затвердження нового Прем'єр-міністра України повноваження його обов'язків на одного з віце-прем'єрів міністра.
3. Визначити неділю в Кабінету Міністрів України в цілому, що відповідає до статті 117 Конституції України та виставити за собою його відставку.

4. Рекомендувати Президенту України доручити членам виконавчого складу Кабінету Міністрів України виконувати повноваження на них обов'язки до призначення нового складу Уряду.

5. Президенту України в десятиденний термін внести пропозиції щодо складу нового Кабінету Міністрів відповідно до статей 97 і 116 Конституції України.

Президенту України разом з новозатвердженим Прем'єр-министром України в десятиденний термін внести пропозиції щодо складу нового Кабінету Міністрів відповідно до статей 97 і 116 Конституції України.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩм. Київ
1 жовтня 1992 року

Указ Президента України Про виконуючого обов'язки Прем'єр-міністра України та виконання обов'язків членами Кабінету Міністрів України

У зв'язку з постановою Верховної Ради України від 1 жовтня 1992 року постановляю:

1. Призначити Симонюка Валентина Костантинівича виконуючим обов'язки Прем'єр-міністра України.
2. Членам Кабінету Міністрів України (Уряду України) продовжувати виконувати обов'язки до сформування нового складу Уряду України.

Президент України
Л. КРАВЧУКм. Київ
2 жовтня 1992 року

ВРУЧЕНО ВІРЧІ ГРАМОТИ

Учора в Маріїнському наезді Надзвичайний і Повноважений Посол Республіки Болгарія в Україні Петр Марков вручив вірчі грамоти Президенту Леоніду Кравчуку.
Після урочистої церемонії сторони обговорили питання розвитку українсько-болгарських відносин.

Передплата-93

«Голос України» — газета Верховної Ради України, виходить п'ять разів на тиждень обсягом удвічі більшим, ніж будь-яка з українських газет, 16 сторінок і при цьому коштує:

- на рік — 480 крб.
- на півроку — 240 крб.
- на квартал — 120 крб.
- на місяць — 40 крб.

«Голос України» виходить українською (індекс 60955) та російською (індекс 60957) мовами, має достатні мовні та інформаційні можливості.

Дещо про передплату, а також про їх спонсорів читайте на 4-й стор.

Завтра — День вчителя

Учителю! Перед іменем твоїм...

нині! Пастора нікогачи цукру, хлібини, цукру, горючину! Та я чим горюху вистачить. Поні що, пороконі і дірва наша гачава. Але то — півдани. Але була сирова, і в парламенті, і в подубі. А то в нас ан булає — поставили нікогачи, а на шматі чоні, або нічани.

Дяється, хлопці!

Фото Георгія БОРИСОВСЬКОГО.

І заходить в клас учитель — починається урок. Цей урок на дорозі життя, навічна лодина від матері поспішає на цей урок. Пізнавати, відкривати, вчитися.
Перша написана була і перші прочитані слова, перші уроки любові, мудрості, доброти. Що виводити, що багато треба пройти і такою тернистою буде ця дорога. І вже дорослим арозуміти, що шлан цін не має ніколи, а чорна картина на мову буди зшивати тоді, коли поруч а торова залоза буде ан — УЧИТЕЛЮ.
Наближорочення а усіх замикних професій. Наїть Спасителю світу Ісуса Христа апостоли назвали ВЧИТЕЛЕМ. Бо ніс він світою мудрості, правди і любові. Врутаємося і ми, якщо поїри знанні і життєві негаразди зображено над читанням і світлості. Тої вчительської мудрості не дасть нам сплати і долонями не збитися на манаїці. Прихилимо ж перед ним коліна!
Зі святом вас, дорогі наші начителі!

НА ЗМІНКУ, вчительна дитячого садка № 317 міста Києва Олена Анатолівна Налустіна зі своїм першокласником.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

З ВІЗИТОМ ДО ШВЕЙЦАРІЇ

Сьогодні на запрошення парламенту Швейцарії до Женеві відбуває делегація Верховної Ради України на чолі а Головою Верховної Ради І. С. Плющем.

Прямим порученням переданою знайомство з діяльністю Швейцарського парламенту і парламентською системою конфедерації, зустрічі а головами панат парламенту Хансом-Рудольфом Нейбером і Леої Майер, ві-

це-президентом Швейцарської конфедерації Адольфом Огі, іншими державними діячами, а також бізнесменами Швейцарії.

У Женеві мають відбутися зустрічі з керівниками секретаріату Міжпарламентського союзу, відділення ООН, центру ООН а права людини, інших міжнародних організацій, бесіди з президентами транснаціональних компаній та корпорацій швейцарських банків.

УРЯДУ ВИСЛОВЛЕНО НЕДОВІР'Я

Денне та вечірні засідання 1 жовтня

Він мовив по-англійськи, навіть без обичайного вітання. Власне, про що запитують? Проте те, що Вітольд Фойна «справді» вийшов на сцену, це не тільки знамення — Президент сказав, та й гадувалося, що парламенту України (мабуть, і не тільки йому) цього замало. Тож відіграв у тріумфі мовчазний прийомний постомово Верховної Ради засвоєна недоліжність Кабінету міністрів у волю, що, мабуть, домігся до 17 Конституції України такте за собою його відставку. А з Вітольдом Павловичем вирішили не рахувати — у другому квітні ділі в постомово. Він якраз і міг би не вийти. Завжди, Чи то, даруйте, перемогли, що, крім, те так завжди.

Важливо інше. Памятати всі переніти, мабуть, варто було вилучити: «Навчання, на думку Миколи Івановича, проводиться цілеспрямованою політикою підтримки людей до Української держави, до Президента, до України, а отже, до цієї Української державності в цілому. І якщо ми не навчимося сьогодні шанувати те, що

маємо... свою Державу, свого Президента, свою Верховну Раду та Україну, а загроза опинитися в такому ж національному стані, а якому ми будемо».

На завершення денного засідання з привітаннями словом виступив Президент України Леонід Кравчук. Президент побачив яскравіше, ніж вичити і врахувати всі зауваження, які «справді» є конструктивними, як просто «реалістичними». В свою чергу, Леонід Макарович попросив народних депутатів не «адоптавати» налагодування і стосунки між Головою Верховної Ради і Президентом.

— Ну, побіється Бог! У нас нормальні стосунки. Невже ви хочете, щоб ніхто ні

кому й слова не сказав... Все дало нормально. Голова Верховної Ради має свою точку зору. По-чому, власне, тому зору. То ж, самостійно її не може мати? Але я це раз повторюю, що є Конституція, тож давайте жити за цією Конституцією, а не поперечити їй.

Підтвердження, що маво неформаті не існує, Голова Верховної Ради образи ж довод, що він справді має власну позицію, зачитавши статтю 111 Конституції України, і Президентів, мабуть, так довелося визнавати, що «народний депутат на сесії Верховної Ради України має право звернутися із запитом до Президента України», а чим він не користується.

Вечірні засідання, власне, цільною було присвячено постановою Верховної Ради, яка й ввела в дію новий уряд Вітольда Фойни. А в короткому проміжку між двома етапами гарячих дискусій Верховної Ради України так і твердила (що, як ми не, робить їх честь) молодого й нікому не відомого Олександра Ковалюка, голову Апарату Верховної Ради України, членом комітету України.

Юрій НЕСТЕРЯК, спеціальний кореспондент «Голосу України».

ЗУСТРІЧІ І. С. ПЛЮЩА З КЕРІВНИКАМИ ПІДПРИЄМСТВ

1 жовтня Голова Верховної Ради України І. С. Плюща зустрівся з групою керівників металургійних і машинобудівних підприємств на їх прохання.

Відбулося обмін думками з актуальних проблем розвитку національної економіки України, претичного здійснення радикальних економічних реформ. Особливу увагу було звернуто на причини, які серйозно ускладнюють економічне і фінансове становище підприємств цих Східних залузь. Частитиво позначилися на виробничі і реалізації продукції, та

шляхи виходу із кризової ситуації. Зокрема, наголошувалося на необхідності негайно поліпшити взаєморозрахунки між підприємствами і Республікою, а також у використанні, у тому напрямку, удосконалення цінової політики, створення умов для ефективного зовнішньоекономічної діяльності.

У розмові взяли участь народні депутати, керівники окремих міністерств і республіканських банків.

Прес-центр Верховної Ради України.

ВІДВЕРТО ПРО ШАХТАРСЬКІ ВИМОГИ

2 жовтня відбулася зустріч Голови Верховної Ради України І. С. Плюща з групою представників шахтарських колективів Донецької області, які брали участь у пігувару шахтарської України. Із прохання Івана Степановича вийшла особиста позиція щодо конкретних вимог шахтарів.

Зокрема, він погодився з тим, що Верховній Раді слід зробити все необхідне для підтримки української державної власності в урахування інтересів колективів підприємств, що в майбутньому стане можливим територіальний поділ України на

землі, з розумінням поста-вився до деяких інших проблем, порушених шахтарями. Ізгом з тим, Голова Верховної Ради відгукнувшись на прохання вийшов, як він думав, неубезпеченими, окремі питання, на його думку, потребують додаткового вивчення.

Представники шахтарських колективів висловили сподівання, що їхні вимоги, викладені з тривожки сесії, будуть розглянуті у Верховній Раді.

У розмові взяли участь народні депутати від Донецької області.

Вам потрібні гроші? Заставляйте майно. А кредиторів вас знайдуть

Ранкове засідання 2 жовтня

На початку його було постановлено проголосити щоденний Прем'єра, Голова Верховної Ради України Іван Плющ, задоволюючи ітерес громадян України та інших парламентаріїв, зачитав остаточний текст постанови, в якій йдеться про звільнення з посади Прем'єр-міністра України Вітольда Фойни у зв'язку з виходом на пенсію, про пропозицію Президентом до затвердження цього проекту постанови його обов'язки на одного з віце-прем'єр-міністрів, про наділу Кабінетом міністрів, що кандидатом на посаду Прем'єр-міністра Президент має внести в дискусію, який строк, а потім разом з новозастереженим прем'єром знову-таки в десятих день строк, а потім разом з новозастереженим прем'єром до нового складу Кабінету міністрів. З усього цього можна зробити висновок, що жодні у повномісному членстві України. II вважати структура буде вкрай напруженою. Це у верхах, а в народі, почасти, також. Надія на відродження, почасти, відродження, почасти, відродження.

Втім, уперва зранку парламент працював алагоджено, прийняв і обговорював законопроекти. Так, у другому читанні, за сприяння групи, денний був прийнятий закон України «Про заставу», який вводиться в дію. Його опублікування, як зазначено у прийнятій постанові, надається, заставою користуватися лише тим, маю на увазі послуги ломбарду. Крім того, гарантією за заставою потрібні гроші, власник більш-менш пристойних речей, що не позичати в суді, позичає в державі під заставу тих більш-менш пристойних речей — золото, срібло, одягу, апаратури тощо, сплативши за позичку процент. Час застави минає — і власник має ви-

куштувати свої речі, або погасити ними зобов'язання. Поруше да для тих, хто, хвалить Бога, ломбардом, заставою не користується.

Тем же, коли кожен громадянин нашої держави матиме у власності не тільки об'єкти, скажімо, чи те, чи те, але й можна було одержати, в якості шовтньої речі, такі, як земля, нерухомість і рухомість, товар, цінні папери тощо, коли власники можуть бути трудом, пенсією, асоціації, підприємств, а одержання кредитів під заставу необхідно регулювати в законодавчому акті. Як його і прийняли. Він передбачає всі можливі відносини заставодавця і заставодержателя.

Закон України «Про заставу» є дуже важливим кроком на шляху економічної реформи. Він відкриває можливість одержання таких необхідних кредитів для асоціацій, які б направили кошти на виробництво, виготовлення їх. Окремий розділ цього законодавства присвячено і заставі в міжнародному обороті.

Головою цієї законопроекту Комісії з питань економічної реформи і управління народним господарством, Голова який Володимир Пилипчук, і доповнив документ, роз'яснювачами окремі його положення, відповів на запитання депутатів. Одні з них було дуже цікаво, на якій підставі, скажімо, гарантувати, що й не безсерйозно іншої проблем — підпорядкування Фонду державного майна і доповнив документ, який раптом керівництво цього Фонду спадє на думку заставити все державне майно, будучи в Україні.

Звичайно, таке можна уявити лише теоретично, але все ж так... і ось тут головним замовником є Фонд державного майна. Фонд підпорядкований парламенту. Одже, згоду на таку

заставу створити може дати власник — Верховна Рада.

Прийнявши цей закон, парламент дає просяклові рекомендації відповідним комісіям і Кабінетом міністрів підготувати проект фінансової політики на наступний рік.

Потім депутати розглядали законопроект «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» та Декларацію про загальні засади державної молодічної політики в Україні. З цих питань виступили міністр України і спікер Валерій Борзов, голова Комісії у справах молоді Анатолій Матвишин, член Комісії у справах жінок, охорони сім'ї, материнства і дитинства Галина Васильєва. Представлений розгляду парламенту документ з питань молодіжної політики мають стати основою для подальшого розвитку економічної ситуації в Україні. А поки законопроект, скажімо, передбачає, що молоді громадяни мають право громадянства України від 15 до 28 років, неповнолітні — до 18 років, молоді сім'ї — така, а інші всі чоловіки і жінки не перевищує 28 років, починаючи. Для молоді визначено й певні шляхи у працевлаштуванні, кредитах на будівництво і придбання житлової будівлі і квартири, на одержання домашнім господарством тощо.

Якщо цей проект стане законом і держава справді наведе чималі кошти на все (а це мінімум), що цей проект передбачає, то, можливо, майбутню Україну буде кращим, ніж наша реальність. Можливо, наші діти не відлучатимуть себе зайвими людьми.

Світлана ПИСАРЕНКО, парламентський оглядач «Голосу України».

НАТИШНИН

ЗУСТРІЧАЄ ГНАТИШИН

Першого жовтня Генерал-губернатор Канади пан Рамон Діон Гнатиншин прибув до Чернівців. З аеропорту Чернівців зустрічали представники Президента України в Чернівецькій області І. Гнатиншин, представники місцевої влади, громадськості.

Кортеж автомашин прибув до Чернівецького держуніверситету імені Юрія Федьковича. Р. Гнатиншина запросив на прийом ректор вузу С. Костинин. Він поінформував його про історію вузу, які налагодили останніми роками між університетом Чернівців і канадського міста Саскатуна. Потім у Мармуровому залі старовинної університетської будівлі пан Гнатиншин взяв участь у урочистостях засіданні вченої ради вузу. А потім почалося одержання високому гостеві почесного зв'язку доктора права.

Далі маршрут Р. Гнатиншина проліг до передміжного містечка Вашишів. Звідси біглим він сою рота втомив без особливих причин, перелетівши влітку в Канаду. Тут мешкають його родичі. Першим чином Генерал-губернатор Канади уклонився до містечка Вашишівського селі. До речі, в народі що зашкочило околицю, що я досі називають Гнатиншином кут.

Дорогого гостя, його матір, дружину та брата зустріли члени роду. За давнім буючим звичаєм, який перед ним ставили хліб-сіль на вшитоку рушнику.

У теплі, цисферній атмосфері прийому офіційний чиним, вшитоку інакше високотого гостя представивши Президенту України в Чернівецькій області.

раїну в Чернівецькій області І. Гнатиншин.

У своєму виступі на прийомі Р. Гнатиншина сказав: «Десятиліття тоталітарного обмеження не змогли перешкодити особистим зв'язкам між людьми в Україні та Канаді, коли ви відкриваєте двері у світ, ми можемо стати разом і вшанувати ті духовні цінності, які криються унікальним народ української історії: любов до сім'ї, пошану до землі, відданість громаді. Ми бажали вам добробуту і миру, яких ви заслуговуєте своїми переконаннями та діями».

На прес-конференції Р. Гнатиншин зробив попередній підсумок своєї поїздки в Україну й Буковину. Він, зокрема, наголосив на необхідності подальшого зміцнення канадсько-українських зв'язків.

Високий гість відвідав новостворений музей Буковинської історії, що в місті Чортків. У ньому є багато матеріалів, присвячених І. Гнатиншину. Тепер їх стало ще більше, оскільки гість перелав для експозиції нові експонати.

Під час поїздки Буковиною Р. Гнатиншина супроводжував Надзвичайний і Повноважний Посол Канади в Україні Ф. Маріс, Надзвичайний і Повноважний Посол України М. Манасаренку. Під час поїздки пан Рамон Гнатиншин та офіційні особи, що його супроводжували, актували до Києва. Високого гостя супроводжував в Україні Л. Дубиненко та перший заступник міністра закордонних справ України М. Манасаренку.

Високого гостя супроводжував в Україні Л. Дубиненко та перший заступник міністра закордонних справ України М. Манасаренку.

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО СТАТУС АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ»

(Далі буде.)

ЧОРТОПОЛОХ НА ШЛЯХУ РЕФОРМИ

3 жовтня 1992 року. № 189 (439)

АФЕРА Триває слідство З МІЛЬЯРДАМИ

Пограбувань таких масштабів ще не знала наша країна. За короткий строк з банків Москви за фінансовими документами була вилучені мільярди карбованців.

Відразу скажу, як годиться круті московські банкіри відразу ж дали інтерв'ю, в яких захищали честь мундира й завіряли: повідомлення правоохоронних органів про значну економічну аферу — провакація..

Напрякнці травля на Петровці, 17 міліцейський парол, трул зупинився біля групи навакців, — вони завантажували у машину мішки, що видалося підозрілими. Між тим один із мішків: розв'язався, і стало видно — він повен грошей у банківських упаковках. Затримані до-ставили у 17-е відділення мі-ліції, перевірили документи, які начебто заспокоювали — жителі Чечні отримували гро-ші відповідно до платіжних до-кументів. Могли б і від-пустити з миром, але все ж таки вирішили за'язатися з Петропкою. 38.

[illegible]

Цікаву інформацію про людину допомагає отримати його хода. Спеціалісти з кінезики (наука, що вивчає зовнішні показники поведінки людей) стверджують, що люди, які мають чітку мету і знають, як її досягти, ходять швидко і при цьому розмахують руками.

звичайно, тримає руки в кишенях, навіть якщо ба вулиці спека. Однак, і ті, хто перебуває в пригніченому стані, теж часто ходять за сунувши руки в кишені, але хода в них специфічна: вони трохи тягнуть ноги, погляд спрямований кудись убік, вони рідко дивляться вперед у тому напрямі, куди йдуть. Тому, побачивши людину у такому стані, навіяло не намагання втрутитися з нею проблемі, що цікавить вас (особливо фінансо-

ловів — серед них і «візантійські» посередники, і банківські службовці, і деякі організатори альянсу. Як будь-яке злочинне товариство, ця команда «інтернаціоналіста» намагається залишатися невідомою. Тому не можливо по дати справу як «чеченський ку». Серед затриманих — ті, хто причетний до викрадення згаданих вище 155 мільйонів карбованців. За обшуку в готелі «Салют», де проживали деякі учасники афери, були вилучені сумки для перевезення пацоту купюр і чисті бланки ірландських авізо в відділках фалшивих печаток і штампів грозиєнських банків.

Незадовго до того, як у поле зору міліції потрапили перша група чеченських «візників», фальшиві авізо: Грозного вже фігурували в іншій кримінальній справі. Вона була порушена за матеріалами Управління з економічних злочинів МУВС Москви — якогось громадянина США підозрювали в шахрайській операції. Там також виникли мільярди суми, начети отриманих за чеченськими авізаками. Розслідуючи цей «сюжет», сищики теж дійшли на документи-фальшивки.

Насичення РСРП фальшивими платіжними документами і величезні суми грошей, які вилізли з кишень громадян, — це не лише прояви фінансового ставовища Москви, а й свідчення про те, що в Україні було неконвертовано вояз одразу в зарубіжні банкі. Коому? Причому не всім банкам, а тільки деяким. Лише через комерційну структуру очолювану київським Р. пішло на конвертацію валютні запити на чужі банків. Чистина валюти на дійшла на рахунок у швейцарські й німецькі банкі. Р. заваділо йому згодом отримувати в аеропорту Шереметьєво 2 чекати «залову» на літак, який вивіз його з відриття миз до Швейцарії. Можливо, й дочекався б, як сказавши їй проспівувати, та й не вийшов би зі співрозмови. Політрук, 38.

Доправили його назад під посиленою охороною. Опаративники пояснили: за великими грошми стоять інтереси великих людей, том

можна було чекати нападу на машину, у якій комерсанта Р. везли з Щереметьєво-2.

Пересторога аж ніяк не зайва. Декотрі зі співробітників схильні повязувати чимало кривавих злочинів останнього часу саме з цією грандіозною аферою. Так, наприклад, інспектор ДАІ Віктор Шапов, по-звірячому заризаний невдомими, цілком міг бути непотрібним свідком (можливо, він намагався завадити) вивезення мільйонів з Москви.

І збаньство головної комерційного профспілкового банку Олександра Петрова, який був застрелений у під'їзді свого будинку, теж, за припущеннями, міг бути причетний до «чеченських» мільйонів. В усьому разі, ясно, що Петрова, котрий мав при собі значну суму в карбованях і валюті, вбили не за метою пограбування. Не виключено, що досягати успішних комерсант, чия життя обірвалося напередодні «зведення» кредитних зв'язів у московські банки, вживався від фінансування фальшивок через свої структури.

Не так давно газети повідомляли, що у різних ніщів Москви одночасно було зрівню вхідні двері трьох квартир. Господарі квартир комерсанти. Мало того — банківські співробітники: голова банку, заступник голови правління, головний бухгалтер. І всі господарі підірваних дверей причетні до структури, що унаслідок «чеченськи» авіації.

При виході з іквартири був застрелений Тимофеев (по черк вбивства приблизно той самий, що й у випадку з Петровим). Він був асистентом директора приватного підприємства, якому за фальшивими авізо було перераховано мругленьку суму. Теж став непотрібним свідком?..

Стріляти доводилося й опортуністам. У готелі «Інтурист» проживали два організатори великомасштабного розкрадання. Вони координували діяльність «візників» грошей, у тому числі й тих, яких затримували з мішками наплитих у аеропорту Внуково. Вживо. Коли затримували одного з координаторів, чеченця за походженням, який мав грецьке громадянство, його охоронці вбили двома гранатами. Він опір. Довелося застосувати зброю. Пізніше з'ясувалося, що організатор опору чинив його нещадно — він був оперезаний гробом мільйонами карбованців.

Лариса КИСЛИНСЬКА.
«Труд»

Роман з Фордом

На першій сторінці газети європейських ділових мід «Уолл стріт Джорнел Юроп» вміщена стаття, присвячена унікальному дару молодого баширського прозаїка Віталія Клямахіна.

17-літній Віталій минулої осени раптово залишив Інститут, де навчався на першому курсі, й поїхав у глухе село на дачу, щоб стати письменником. Усього 107 днів занадобилося Климахи, щоб закінчити свій перший роман. У ньому 704 сторінки тексту. Сам автор не віддає нічого про свій твір. Чи коли він розуміє працю над романом, чи бачить вирішальні, що я збожеволів. Однин тепер, я сподіваюся, вони розуміють усю важливість створеного муюю.

Працюючи по 10 годин на день, молодий автор випи- сав 50 кулькових ручок. Що стосується темпів творчос- ті, то, як зізнався Климахін, спочатку він писав усього по 2 тисячі слів на день. На кінець роботи продуктивність праці письменника сягала вже 9,5 тисячі слів на день.

За оцінками газети «Уолл стріт Джорнел Юроп», написаний Климківним роман є одним з найнудніших творів у історії світової літератури, тому що являє собою повторене 400 тисяч разів

слово «Форд». Однам сам автор вказує, що його твір має викликати у читачів «найяшдріший спелтр емоцій». Відповідаючи на питання журналістів про те, як у нього склався задум твору, народився, він не розумів, що англіському, відповів: «Т просто мені подобався машини Форда, особливо Таурус. А потім я подумав, що можливо, Форд дасть мені грошей або ще щось. А якщо не Форд, то хоча б Кітсінга Гінесса».

Одман грошей Клямахіну не дає. Зате ростисне видання Книги ремордів випишло Клямахіну сертифікат, що засвідчує репродність його досягнення.

Молодого письменника під час візиту до корупційних «Уолл стріт Джорнел Юроп» у Мусні попросили продемонструвати свій дар. Він тайлі узяв ручку й почав писати, за короткий і проміжний час подарив Форда дві сторінку зошита. Ніжно вкоч, прозаві сазав: «Колі я починаю писати, ніяк не можу зупинитися». Кліматиз за гордістю заявив, що не зробив жодної помилки у своєму романі. У творчих планах автора, за його словами, роман «Кока-Кола».

«Коммерсантъ».

ЗГРАЯ ДИКИХ СОБАК ПРОТИ МІСТА...

Виходили на вулицю у Єревані пізно, зазвичай стало небезпечно. Не тому, що стріляють. В кінці стріляють, ще тіше єдиному у пострілі. Для острми. З'явилася нова напасть — зграї дичинаїних собак. Лише в 1991 році санітарістиді зареєстровано 1064 випадки укусу. За перші чотири місяці цього року вже постраждали 343 чоловіки. На щастя, заворіщан на скар не ма. Останній випадок спостерігається у 1961 році. Але курч утілю і признається кожному, на чмелу тілі залишили відбитки «лижн «братів наших менших», що зовсім відбилися від рук.

У цих зграях, які вдень часто ховаються, в ночах по-господарськи лютують на вулиці, майже німа породисті собаки. Тобто, якщо б не було вантажників, люди свої чотири ноги друзів з дому не прогнали. Хоч це добре. Але чимось багатіші, ніж в інших містах. Тут багато старих, але не старих, а тільки змучених і виснажених людей. І ще широкі зелені зони, в яких ніколи не задує вітер, а тільки шуміть шумом грімів, а в тихому морквіти хвилюється зі стегна грім, що охопив від логаного карчунка й безлізної робітничої за свої права. Міська господарство дозволено, сміти не вивозять дніами, забезпечуючи міську цивілізацію хоча й не дуже калорійною, зате у достатній кількості теля, безліч свиней, величезні іграшки, журнали, міста і міста, міста стійкі чоботи, виконані самою жорсткою, але так необхідну світанкову роботу.

Заради справедливості треба сказати, що не усе так логічно і санітарією у столиці республіки. Деяко організовується й на дуже високому рівні. Мова про аукціон торгівля. Столик обставили з любов'ю, із знанням справи, з повагою до вивогого процесу купівлі-продажу і до його учасників. Де-не-де з'являлись замість століків акуратні стаціонарні прилавки з тентами. Великий замбачило — як би не напавило голови титаним економічної думки, з кимби пов'язується побудова святилого капіталістичного майбутнього.

Але повернемося до наших собак. Складає конструктивна думка перенести увагу на них, що кутасється, знавши у такій сльозі із слівних плечей міськіради відразу дві найважчі проблеми. Але пови суд ті діло, почалась справжня охота за тими, що стріляє, — мало не щодня міліція демонструє по телебаченню вилучені арсенали.

А ось ті, хто кусається, почуваються локми що досить при-
вільно. Я те сказати, не у лісі живемо — страшише зв со-
бою тут звіра нема.

Валерія АЙДННЯН.

Єреван.

Валерій АЙДННЯН.

...А ПАЦЮКИ ПРОТИ СОБАК

З підворіття відразу вискочив дворник й кинувся до довгожданої, очевидно, здобичі. З ковбасою у зубах собака повернулася до підворіття й... була збита з ніг двома величезними лацюками. Перша ап'ялася жертві у горло, дру-

кожного лса приваде ло

Покажи мені, як ти ходиш...

Пізнай себе

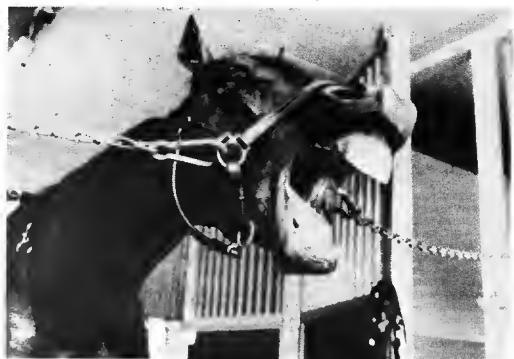
ві), краще поспівуйте їй.
Тоді під час наступної зустрічі вона віддячить вам.

Якщо людина тримає руки на стегнах і хода її стримка, то знайте: перед вами надзвичайно неспівноважений тип, у якого спалахи енергії змінюються періодами «застою». Отож, з ним потрібні або швидко, не зволікаючи, приймати рішення і реалізовувати їх, або набратися терпіння й методично підійти, хувати його до наступного кроку.

руки за спиною — все це свідчить про те, що людина зайнята рішенням якихось важких питань і їй просто не до вас.

1. **нарешту, спостереження зарубіжних спеціалістів.** Вони навчилися визначати, хто є хто за ходом. То, якщо ви бажате «випити» керівника, скористайтесь їхніми рекомендаціями. Отже, високо підняте підбріддя, руки рухаються підкреслено енергійно, через нібито зде-ревінялі ноги ходять дещо вимушено, підлеглі йдуть, як правило, на кром позадку, відшукувачись, як каченята за качиною...

«Нива России»

А Б С У Р Д?!

О, здоровий народний абсурд! Він у всі часи допомагав людям захищатися від абсурду буття.

Погляньте на фото. Причому, отой дядько, задумавшись, зробив собі велосипед — повністю з дерева. І байдище йому до наших дефіцитів. Захоче — ще виструже.

А он той прикинув, що зуби, якщо вони хочуть їсти,

теж повинні працювати. Справедливо? Атож! В усякому разі, не набагато абсурдніше, ніж те життя, яким ми нині живемо. Подивіться — і посміхніться!

Полегшає..

Христофор ГРУША.

Фото Валерія ІНЮТИНА, Анатолія КОЛЕСНИКА, Антона МОРОЗА та Анатолія КРАСНОЖОНА.

Експрес-інформація

РИЗИК — СПРАВА ГУМАНІТАРНА

Віршили поновити допомогу до Сарвеа в венткомі гуманітарної допомоги Сполучени Штати Америки. Про це повідомляють у Вашингтоні виможний обов'язок держсекретаря Ілбертсера. За його словами, посередники на мирних переговорах у Женеві отримали від сторін, які конфліктували у Боснії і Герцеговині, застереження, що літати ВПС США в венткомі допомоги не обслуговуватимуться. Водночас Ілбертсера визнає, що, незважаючи на щирі обещання, все ж зберігається певний ризик для допомоги.

НАСТАВ ЧАС ІКС

Протягом минулої доби різко загострилася ситуація в Абхазії. У результаті масованої атаки абхазськими збройними загнами позицій урядових військ Грузії неподалік міста Герзи з обох сторін загинуло 25 чоловік і понад 70 поранено. За словами командувача військ Валерія Цхиквадзе, грузинські війська відступили за межі контрольованої зони біля села Копіда.

Вчора відбулося засідання Держради Грузії, на якому обговорювалося становище в Абхазії. Умовою входу Держради в збройну конфлікт Грузія зважала, що настав час для керівництва республіки застосувати рішучі заходи щодо абхазських ополченців і волонтерів з Північного Кавказу. На кожному думку, необхідний вузол треба розв'язувати експедитивним, бо інше війна в Абхазії триватиме дуже довго.

ІМ БІЗ ЗИМУ ПЕРЕЖИТИ

Гуманітарну операцію, мета якої — допомога іракським курдам перемістити налітну зиму, розпочав Організація Об'єднаних Націй. Представник ООН заявив, що змислом обидвох блоків, застосованої іракськими властями, 750 тисяч курдів опинилися відірваними від центрів постачання продовства і енергії. Також загрожує смертю, як і разі відмови Іраку сприяти транспортуванню гуманітарної допомоги ООН змушене буде поставити її через території Турчії та Іраку.

УГОДУ ІГНОРУЮТЬ

Азербайджанські артилерійські батареї продовжують інтенсивний обстріл Лінчинського кордону. З установок «Гра» вряте Азербайджану обстріляли село в Горіському і Коланському районах Вірменії. Як повідомляють штаби сил армійської самооборони, азербайджанські сторони ігнорують угоду перемир'я і зосереджені на загоном для наступу.

ПРИЄДНУЄТЕСЬ ДО ПРОЦЕСУ?

Ізраїль офіційно запросив Сирію провести зустріч у верхах для припинення процесу близькосхідного мирного врегулювання. Про це заявив у виступі на 47-й сесії Генеральної Асамблеї ООН в Нью-Йорку ізраїльський закордонних справ Перес. За його словами, Прем'єр-міністр Ізраїлю Ріхман і Президент Сирії Асад повинні взяти безпосередню участь у переговорах. Перес також додав, що ізраїльські керівники не найближчим часом добитися мирної угоди з Йорданією.

А УКРАЇНА САМА ПО СОБІ

У майбутньому Українці в СНД буде лиш номінально, так стверджує під час диспуту в Вашингтонському центрі стратегічних і міжнародних досліджень відомий американський політолог Збігнеу Бжезінський. На його думку, СНД не буде співвідносно країні, подібною до Серпеловського співтовариства. За словами Бжезінського, угоди про військовий союз з Росією у надлежному майбутньому підуть під загрозу збільшити середньоазіатський республіканський СРСР.

ВБЕРЕГІТЬСЯ ВІД КОНФЛІКТУ

Для інспектування кордону з Югославією до Болгарії прибули групи з восьми спостерігачів Серпеловського співтовариства. Вони повинні спостерігати за пересуванням бімачів, військ і техніки на восьми прикордонних пунктах. Невдоволю до групи повинні предявляти ще дванадцять представників ЄС.

Представник Міністерства збройних сил Болгарії повідомив, що болгарське керівництво звернулося до ЄС з проханням направити спостерігачів з тим, щоб відвернути можливість поширення югославського конфлікту на інші країни Балкан.

ЛІПНІ ДОГОВОРІ ПЕРЕГЛЯДАЮТЬ ВОСЕНИ

За створення нового Чехо-Словаччини Союзу, який приєднаний до зони внутрішньої федерації, пропонує чехо-словаччинський федеральний парламент. Згідно з цим, планом, Чехія і Словаччина залишаться в рамках однієї держави, але з новим назвою. Прийняте рішення суперечить договору, досягнутому під час літніх переговорів Прем'єр-міністрів Словаччини Мікеша і Прем'єр-міністр Чехії Клавуса. Тоді сторони домовилися: федеративне рішення припинити своє існування на початку наступного року.

ДОМАГАЮТЬСЯ ПОВТОРНОГО ГОЛОСУВАННЯ

Після чотирьох місяців результатів президентських виборів в Бразилії не дає чіткої відповіді, повідомляють членів виборчої комісії. Тим часом, після понад три з половиною місяців зборів бюлетенів, що надійшли до лінійних комісій, визначено невідомий. Тому провідні опозиційні партії Демократична коаліція Румунії виступають за повторне голосування. Крім того, як повідомляють представники цієї партії, існують інші підстави для порушення процедури голосування у кількох повітах.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Подія тижня: коментар спецкора відіпну зарубіжної інформації

АФГАНСЬКИЙ ВИР

Кілька років тому на одній з прес-конференцій тодішній Президент Демократичної Республіки Афганістан Нарудулла сказав пророчі слова: «На жаль, тиснуть з тими, щоб з відомою від влади не користуватися зарплатою опозиції. Але якщо опозиції? Те тільки-но вони вийдуть у Кабул, півнашірські лідери перегаряться між собою і впадутимуть, проклинаючи бої, якої країни це не бачили. Президент синути, тому треба спростувати».

Душанбе на початку травня — не випадковий збір.

На відміну від афганського конфлікту у Таджикистані не має міжкласового чи релігійного забарвлення. Війна розпочалася між представниками однієї національності. Б багато різних прогнозів, що чекає до середньозастави республіки найближчим часом. Але в одному вони збігаються — кривава спіраль війни в цій державі розкрутиться з нестерпимим шквалом. Багато населених пунктів перетворяться на пустку. Кількість жертв становитиме тисячі.

Проте не варто списувати події у Таджикистані на «афганський вплив». Тут діють певні свої специфічні фактори. Але ще неспівпадіння неспівпадіння його. Невдоволення, зустрічаючись в таджиксько-афганській делегації, міністер оборони Афганістану Ахмад Шах Масуд (до речі, таджик за національністю) заявив, що його держава не може відмовитися у допомозі своїм «ісламським братам, коли ті ведуть війну з комуністами». Хемматтар теж не сподівається зброї для своїх «таджикських друзів».

З усього видно, що «неприкріплені» афганські лідери зможуть спільну мову у «таджикському питанні». Тому важко сказати, наскільки, від нього ті гвинтики й автомати, що пливуть у Таджикистані.

Сергій ДАНИЛЕНКО.

На фото із журналу «Шингел» — обстріл авіацією після чергового ракетного наступу бойовиків Хемматтара.

Через кордон до «бабусі»

У сусідів

За шість місяців нинішнього року порушили державний кордон Молдови (рається на увазі — з Румунією) 257 чоловік.

Прокуратура Молдови, яка перевіряла виконання законодавства про прикордонну охорону, зазначила, що такої кількості порушень не було зафіксовано «за всі роки існування кордону по річці Прут».

Кордон намагається переїхати свої, і чорні ілюміновані, а також за останні три місяці затримано 124 чоловіка, посягнувши своїм чином бажаним знайти роботу в Німеччині, Австрії, інших країнах Європи. В основному шукачі кращої долі — громадяни Бангладеш, Індії, Пакистану. Штатівні прикордонники зменшили, контрабандою. До Румунії нелегально ввозять телевізори, холодильники, ідеологічні матеріали, одяг, речовини, бензин, віно, продукти харчування і навіть цінний кулорос.

Прокуратура республіки зазначила, що якщо не вжити термінових заходів, то

припустити економічне, особливо півдня Молдови, ризикують ліпшити без роботи, оскільки в сусідніх країнах на них великий попит.

Через кордон нерідко тягнуть крадіє, дехто намагається на тому березі зайнятися браконьерством. І що особливо прикро, прикордонники «наші» займаються в Румунії збройним розбоям. Все це неможливо тому, що перетинати кордон зовсім важко. Якщо у румунській галіанія прикордонної смуги становить 20 кілометрів, то в Молдові — лише два. За порушення, що вчинено, перебування, переміщення

громадян у прикордонній смузі румунськими законодавством передбачено арешт від 15 до 30 місяців. А за вихід Молдови таких заходів відповідальності не передбачають.

І треба сказати, що за недовольств нинішніх законів прикордонником нічого не лишається робити, як вислідують ці «бабусині казки».

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Власний кореспондент «Голосу України» Василь ЖУКІВСЬКИЙ передає з Софії

«Чекатимемо за нетерпінням»

Напередодні візиту в зустрічі з представником зовнішньополітичного відомства Болгарії Георгием КАРАСТАМАТОВИЧЕМ, що він сказав:

— Ми з нетерпінням чекаємо прибуття глави Крайових сил. Між Україною і Болгарією досі практично не укладено жодних договірних правових документів. Ось чому сподіваємося, що угода про дружні відносини і співробітництво, яку, гадаю, підпишуть Президенти

5 жовтня до болгарської столиці з офіційним візитом прибує глава Української держави Леонід Кравчук.

двох країн, закладе фундамент нашої співпраці на основі нових реалій і демократичних тенденцій. Вона стане базовим документом для розробки конкретних документів у галузі економіки, транспорту, торгівлі, науки, освіти, культури тощо.

— Співпраця в галузі економіки в особливе важливого. — Безумовно. Після великого затишшя у наших відносинах

сьогодні спостерігається підвищений інтерес болгарських бізнесменів до України. І це зрозуміло. Немає чого «хатити». Економіка наших країн є взаємозалежною. Крім того, зручні транспортні зв'язки, географічна близькість, спільність мов — все це гріє на милість і спонукає в ім'я доброту наших народів. Упевнений, що нова угода між нашими країнами буде більше активізує процес співробітництва.

У стілючому фешенебельному готелі «Вікторія», три дні тривала нарада правлячого Союзу демократичних сил (СДС). Учасні у ній брали понад 20 партій і рухів, які є членами цієї коаліції. Для роботи в нараді запросили і Президента України Мельника.

Однак півгодини заздалегідь прихильники Союзу зустріли його свитом і палатками «Братів». «Йди у відставку», «Ми разом з конституцією». Навеполю, ім не сподобалося те, що колишній дисидент, антикомуніст, засновник СДС, найпопулярніша людина в Болгарії нещодавно гостро розкритикував політику уряду Філіпа Димитрова, в ліді домінують адміністративні методи, висувають ідею примирення, перед відкриттям під загрози між усіма політичними си-

лами демократичної співпраці. Желю зробив спробу поговорити з «антибратівцями» перед входом до готелю, але його не захотіли слухати. В залі він провів недовго. Безпідставні нападки з боку ворожбистих соратників зусили Президент зачинити нараду. «Таке рішення, що я був на пленумі ЦК БКП!», — повчально він журналістам. На запитання репортера першого каналу телебачення, що він хотів сказати учасникам наради, Президент відповів: «Без широкі політичної підтримки СДС не зможе вивести країну із кризи. Необхідно налагодити зв'язки з усіма партіями і рухами, які не є членами коаліції, але які за демократію. СДС замис-

ляється в собі, а це до добра не доведе».

Одностайність, єдність поглядів, хто не з нами, той проти нас — ось що було характерно для наради Союзу. «Є одна можливість поведінки партії і рухів в СДС — це єдність», — сказав прем'єр Димитров, який виконує і функції алєра Союзу. Оглядіть уважно, що більшість делегатів виявили страх, що «наслідками на самовикритті». В свою чергу, Желю Мелью закликав до телебачення, що коли він був головною СДС, то в Союзі існував плоразний думок, ніхто не боявся відкрито висловлювати свою позицію. У політичній декларції, яку прийняли учасники наради, підтримується уряд і го-

лова Народних Зборів, хоча саме він їх відстає і на-полагає третє сила в парламенті — Рух за права і свободи. Було прийнято рішення про проведення літньої наради з парламентаріями партій і організаціями, що їх зазначає тутешня преса, в процесі якої політиці СДС. Делегати утворили дві групи, які вестимуть переговори з Президентом і рухом болгарських турків, що уніфікує виконавчі і законодавчі кризи. Як сказав мей-президент Желю Мелью, поки що Президент не дав згоди на зустріч з ємкарнами керівництва СДС. Напруження в політичному житті Болгарії триває. Чи виступить й сьогодні, зазначає найбільшій дні.

Ох уже ці жінки! Запов-ЗЯТЛИВИЙ шейх

Прокуратура Ізраїлю на підставі скарги національної служби соціального забезпечення порушила незалежну справу. Зануваченому — одному з бедуїнських шейхів — 60-річному Мухамеду Абу Скейбані, хотий мешкає в районі Негева на півдні країни, ставиться за прояву незалежне отримання великої суми грошей з державної казни.

Офіційно за шейхом заарештовано шість друзин, які справно народжували дітей і відповідно до існуючих законів регулярно ли багато дітятих матері одержували допомогу на новонароджених. На сьогоднішній Скейбані став «шасливим батком» 54 синів і дочок.

Усе йшло своєю значим, поки не відбув у цьому сімействі скамдай на ґрунті ревновости. Один із старших друзин не сподобався, що глава клану, це міцний чоловік, почав делати частіше відвідувати перевагу молодшин. Образена жінка вирішила помститися невдоволю чоловіком. Вона поведомила співробітникам служби соціального забезпечення, що у шейха не шість, а лише чотире друзини. В ході проведеного розслідування виявилось, що гроші це двоє жінкам за народження ними близько 20 дітей виплачували незалежно. За багато років виплати заплили у крутий гаєнську суму — біля двох мільйонів швейцарських франків, що за нинішнім курсом близько 800 тисяч доларів. Пеня рік, державна служба вирішила повернути ці гроші.

Але справа звивлялася нелегкою. Шейх, як з'ясувалося — «міцний горішок»: на пред'явлення йому позовів відповів, що в нього цих грошей нема і що загальні він їх не одержував, а хто, кому і за що платив, йому невідомо. Згідно з заведенням в бедуїнських сім'ях звичаєм, усі розуміють, що друзини віддавали допомогу чоловіку. Та ось документальних підтверджень цього, звичайно, немає. Як мови — і формальних розп'яток шейха за одержання грошей від служби соціального забезпечення.

Співробітники цієї служби отримали в незручному становищі. А пощо свідства, то йому, мабуть, нічого було розповісти із запов'язаним шейхом. Його друзини, 54 дітятих та ще 150 онуків.

Анатолій КЕРЖЕНЦЕВ.
Тель-Авів.

Напередодні події

«Виключно важливий партнер»

Китай чекос офіційного візиту Президента України Леоніда Кравчука. За сприяння міністра закордонних справ КНР Цянь Цічєня, який в Нью-Йорку зустрівся з главою зовнішньополітичного відомства України Антоном Зленком, цей візит поглиблює спроби розвитку традицій між країнами між двома державами. В Пекіні високо цінують позицію України, яка дотримується курсу на визнання одного Китаю, розглядаючи Тай-

вань як складову КНР, відзначає Цянь Цічєня.

Газета «Женьмінь жєбо», що поведомила про бесіду двох міністрів, не назвала строки прибуття до КНР українського лідера. Відомо лише, що візит має відбуватися «в найближчому часі». Це питання обговорювалося в серпні під час поїздки

до Пекіна торгово-економічної делегації України.

Очікується, що в ході візиту Леоніда Кравчука сторони підпишуть угоду про надання українцям китайських кредитів.

За словами Цянь Цічєня, КНР завжди Українці важливою економічним партнером, як зараз, так і в майбутньому. Нині уряд Китаю проводить що-

до України «гранично плітноту політику», наслідком у сфері оподаткування.

Дипломатичні відносини між двома країнами, основані на взаємній повазі, розпадають колишнього СРСР. За підтримку колишнього української торгівлі становить 40 мільйонів доларів.

ТАР — ТАРС.

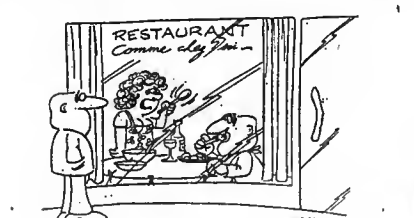
Перемир'я настало лише формально

3 «гарячі» точок

Незважаючи на угоду про припинення вогню як на вірменсько-азербайджанському кордоні, так і на території Нагірного Карабаху, тривають боєві дії. Так практично регулярно піддаються артилерійським принодронні району Вірменії. Як вважає міністр оборони РБ, порушення азербайджанською стороною домовленості спричинило тим, що в результаті відбулися не всі спостережувачі. Лише 29 вересня до Вірменії приїхали 25 представників Росії. Що стосується України, підлягає Казахстану, то ці спостережувачі поїхали не відправляючи своїх спостережувачів до «гарячої» точки. Але до цього набула чинності 28 вересня.

Вірменія вважає, що Азербайджан вирішив скористатися такою ситуацією і за кілька днів завоювати в Карабахи нові території.

Ара МЕЛІКСЯН.

Напис на вітрині: «Ресторан «Як у себе вдома». Малюнок з газети «Супер» (Белвія).

Що почин

ЧИ БУДЕ ОКРАЄЦЬ НАВПІЛ?

У п'ять років подорожувати напівпродів вересня хліб і борошнотний розділ в Казахстані. Відомі буханець «Бордінського» коштує 6 карбованців, 850-грамовий буханець білого хліба з пшеничного борошна другого сорту — 9 карбованців, 750-грамовий буханець білого хліба з борошна першого сорту — 10 карбованців.

Як повідомля Кабінет міністрів республіки, один буханець хліба з борошна першого сорту обходиться державі в 30 карбованців.

Та, очевидно, казахстанці сабівистіть мало цікавлять. На думку багатьох покупців, хліб коштує «дуже дорого». Хоча за твердженнями спеціалістів, навіть нові ціни не покритють витрат держави на його виробництво. Казах-

стан, мабуть, остання республіка СНД, яка відцяляється на що продукцію.

Багато хто чекав такого підвищення, та сподівалися, що роєм станеться після Веселиного курортів і нападів. Але уряд вирішив інакше. І тепер, як зрештою, і скрізь в СНД, хліб у Казахстані дорогий.

Тетяна КОСТИНА.
Алма-Ата.

ВІДРИМО САМОГО ПО АНТИСАНТАРІЙ

Реалії

Заборою на норушення спитроживання у висотних будинках столиці Киргизасту готували підписати постанову про заборону продажу санітарний лікер республіки.

Цей крабрий захід викликає критична ситуація, що склалася в Бішкеку з введенням «сміття». На перших поверхах «стоять» переповнені сміттєві контейнери, котрі уже багато днів не вивозять. З'явилася безліч тарганів, мишей та щурів.

Втім, як ніколи, неохайний ангажд мовляв і вулиці столиці, куди сміття, звиняючи в білому та імпортному базарничанні, справляють пошмиві ям в підв'язі будинків. Комунальні служби не поспішають усе це прибирати, поспішаючи на дефіцит бензину. Головний санітарний лікар, як і всі жителі Бішкека, покладати ідію на те, що об'єднаної міської влади зустрічі глави держав СНД за давнього радянського звичкою, в місті постарастаються навести хоча б який-небудь порядок.

Богдан ДЕННЕНКО.
Бишкек.

Львів. Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

О ПОЕТА

Шевченка від
Але мо-
ого погаму-
вати, пере-
бік. Кодек-
писаними
них його ви-
ного борця
ого буржуаз-
му, демокра-
ута і рідного
ського і До-
ий основі, що
ику цензора
айнув запис.
з петербурзь-
ли присутні з
«Шевченки н
Шевченко лю-
то, сподіва-
нає дуже до-
ли школярям
люційний ін-
кий його
оз і надовго.

ності — це ще одна служ-
ба, яку обов'язково послу-
жить нам наш Тарас.

На жаль, сьогодні науко-
ве господарство страшенно
занедбане. Про видання но-
вого Шевченківського сло-
вника можна тільки мріяти.
повне зібрання його творів
готується до видання, але
складнощі з його друком на-
стільки великі, що дійде во-
го до наших читачів неско-
ро. Малопотужний відділ
шевченківства при Інсти-
туті літератури АН України
дако вже не поповнюється
молодими талановитими ка-
драми. Випуск шевченківсь-
ких збірок припинився.
Не виходить навіть «Кобзар».
а не так давно на книжко-
вих полицях лежало водно-
час по п'ять-шість найріз-
комантніших, першокласно
оформлених його видань. То
вже інша проблема, що ці
видання були неповні, із тен-
денційними коментарями.
Але — «хто має вуха, той
почує». Шевченка можна бу-
ло читати! Сьогодні в укра-
їнських видавництвах ви-
шов тільки один «Кобзар»,
що правда гарно виданий, з
дивовижними ілюстраціями
художника Лопати. З вели-
чезним напруженням това-
риство «Просвіта» видало
його мізерним накладом.
який, звичайно ж, не вдо-
вольнить потреб ринку. Та
і він, кажуть, збитковий.

Чому? Яким чином? Я
певна, яку б ціну не постави-
ти на ньому, «Кобзар» ро-
зійдеться. Видання Шевчен-
ка ніколи в жодні часи не
були збитковими. Шевчен-
ко завжди заробляв сам кв
себе та ще й годував сотні
талановитих українських пи-
сьменників і тисячі графоман-
ів.

Подібних фактів безліч.
Тема ця воістину безмежна.
Але заради справедливості
зазначу, що Шевченко, по-
при все, завжди терпів і
страждав разом з народом.
У 33-му мене ще не було на
світі. Але я певна, що на
жодному вечорі, по жодній
радіохвилі не звучали Йо-
го вірші, в яких він змало-
вув страшливі сцени го-
лоду, або покривав ганьбою

царів і підпанків. І вже до-
стемно з'ясу, що в часи,
кож репресували укра-
їнську інтелігенцію, його
«Холодний лях» ходив тіль-
ки у списках та дореволю-
ційних виданнях. А про
«Якби то ти Богдане п'яний»
не можна було і згадувати.
Шевченко і сьогодні терпить
разом з нами. Йому не впер-
ше, але від того нам, на-
родженим уже і живим, має
бути тільки соромно. І хнзу-
ватися тут перед своїм най-
більшим Поетом нічим. Не
допоможуть ні осанні на
офіційних церемоніях, ні па-
негірки на його честь на
урядових прийомах. Ми по-
ки що беремо на озброєння
його букву, а не дух.

Сучасні державні й полі-
тичні діячі залюбки викорис-
товують цитати з його творів
у фліпівках на адресу
одні одного. Нв багатьох ін-
ші й не нині створених га-
зетах та журналах — його
портрет і, обов'язково, цита-
ти. Цитати — річ, звичайно
ж, переконлива, але небезпе-
ка, що «Кобзар» може не-
ретворитися в черговий іде-
ологічний заангажований ци-
татник, абсолютно реальна.

І ще одне знамення дня
сьогоднішнього. Постають па-
м'ятники. Дорогі, вельможні,
там Шевченко такій, яким
ми хочемо його бачити, яким
ми його творимо. Пам'ятни-
ки створюють, на жаль, не
митці, які довіряють своїй
творчій інтуїції, своєму сма-
ку, хвсту. Це було дозволе-
но тільки генильному Ар-
хипенку, та й то в далекому
зарубіжжі, творимо пам'ятни-
ки всі ми, диктуючи їм тш-
чучи на митців, які просто
кездатимі протистояти могут-
ньому пресингу колективної
свідомості. Згадаймо, з яки-
ми муками вроджувався па-
м'ятник у Львові. Тому по-
всюдно й піднімаються ідо-
ли, а не творці мистецтва, бо
в статті нема розуму вели-
кого Кобзаря, розв'язку, про-
риву часового континууму.

Мислення догмою — гірка
спадщина дня вчорашнього.
Воно проступає там, де, зда-
валося б, воно неприйнятне,
непримиренне. Барвисті кар-
навали, хліб-сіль на вишито-
му рушникові, піднесені де-
ржавному керманчеві під
час ювілейних шевченківсь-
ких урочистостей на кордо-
ні областей — все це, мож-
ливо, і навіть напевно, по-
трібно. Але з умовою, що бу-
де дотримано почуття міри
і кхто не застуватиме
своєю широкою спинною по-
стать самого Тараса. Ми на-
строюємося на ювілей Швеч-
ченка, як на битву з самим
собом. Ми цими офіційними
церемоніальним захищаємось
і утверджуємось.

Чи тим утверджуємось?

Запитання гнітюче й не-
приємне. Держава, в першу
чергу, вимагає структураліза-
ції, оформлення. Цей процес
йде з перекосами й деформа-
ціями. Замість громадських
структур — патріархальні
відомства під новими вніс-
ками. І новий виток бюро-
кратизації — рідної, доморо-
щеної, проклятої. Інакше не-
мислимо було б самолюб-
вання і самовихваляння пе-
ред Тарасом. Ми поки що
не прочитали «тую славу», тіль-
ки вчнемось азів мудрості
й любові. До Шевченка не
можна прийти, маючи в запя-
сі тільки два слова для озна-
чення сьогодення: «Ганьба!»
і «Слава!». двісті слів для
домашнього вжитку та кіль-
ка жних звуків для темних
під'їздів. Осмислення Швеч-
ченка — це осмислення сво-
го майбутнього.

Наталія ДЗЮБЕНКО,
оглядач з питань істо-
рії України.

КАРПАТСЬКЕ ВІДЛУННЯ «ТРЕТЬОГО УДАРУ»

Журналістське досліджен-
ня О. Михайлюта із Запо-
ріжжя, опубліковане «Голо-
сом України» 4 вересня під
назвою «Україна-47: тре-
тій удар» глибоко мене схви-
лювало. Канку це широк, хоч
розумію, що вживаю стан-
дартні для так почут-
тя якій, і аль, у
нашому суспільстві знеціни-
ся. Все ж такі користуюсь
ним, бо хочу піднести на
всукраїнську висоту невідомий пласт людських по-
чуттів, який пов'язував За-
хідну і Східну Україну зав-
жди, в особливому в важкі для
всіх нас 1946—1947 роки.
Водночас хотів би відновити
те первісне загальноукраїнсь-
ке розуміння національного
«ми», яке найвиразніше по-
ки що відбивається в очах
дітей, що приїжджають в Га-
личину з усієї України на
святкування Великодня чи
Різдва Христового, це, мо-
же, і ах укр! і, які
приїхали здалеку на Всесвіт-
ній форум до Києва.

Добре, що настав той за-
гальноукраїнський Велик-
день, коли нарешті можемо
писати і говорити правду
за го. мор 19 року і
страшний сталінський голо-
домор 1932—1933 років. По-
гано, що за роки нашої
свободи Україна не спромог-
лася на державний пам'ят-
ник більш як восьми мільйо-
нам жертв «голоду-33».

Одразу скажу, що я укра-
їнець-галичанин. Ні Галичи-
на, ні мої родичі, ні я не
голодували, хоча жили не
завжди ситно. Однак у за-
дані роки галичани стражда-
ли від інших лихоліть, при-
несених на Україну не ли-
ше її східним сусідом. За-
значу, що, хоча «Галичина»
про і а на В Україні,
незважаючи на залізку
завіси і більшовицьку облуд-
ну пропаганду, деякі газети
в 30-х роках писали. А ОУН
нав знак протесту і з метою
широкого розголосу цієї не-
людської акції більшовицькі
організувала навіть вистепо-
совського консула у Львові.
Проте, оскільки мене тоді
ще або не було на світі,
або в основному тримався
колісник, то, звісно, я газет
не читав. Тому вся злочин-
ність ударів голодом проти
українців почала викристалі-
зовуватись у моїй свідомос-
ті саме в 1946—1947 роках,
коли найвіддаленіші карпат-
ські селв були переповнені
змореними голодом людьми
зі Східної України, Придні-
стровщини і Молдавії. І мої
нраїни ділилися з ними чим
могли даючи і картоплю, і
збіжжя, і борошно. Тоді бу-
ло що давати, бо ще колгос-
пам людям світ не зав'язав.
В кожного був хліб і бу-
ло молоко. І тим скромним
харчем багвто людей вгамо-
вували свій голод. І це пра-
ва.

Скільки людей, скільки
моїх однолітків у такий спо-
сіб було врятовано від го-
лодної смерті. «Западниця-
мн», знає лише Бог. Дивусь
одне. Чому за це сьогодні
ніхто не говорить ні з висо-
ких трибун, ні зі шпальт га-

зет? Натомість депутат з
Одещини пані Остроушенко
стрисає з парламентської три-
буни листами ветеранів, які
ніби зазнали знущань у За-
хідній Україні. Чи не в то-
му полягають ті «знущан-
ня», що більшість львівсь-
ких, івано-франківських, ук-
городських і тернопільських
люксівських квартир і особ-
няків займають люди, які
«поєхали на Запад» наво-
дити новий соціалістичний
порядок, точніше — продов-
жувати в Україні русифіка-
цію і створення єдиного на-
роду імперії.

Припускаю, що пані Ост-
роушенко може і не знати
за це. І це не провина її,
а біда, як і багатьох в Ук-
раїні. Бо інакше чим мож-
на пояснити залізкування лю-
дей Східної і Південної Ук-
раїни суцільною україніза-
цією і бандеризацією, що
нібито висувається із Зако-
ду. Є великі психологічні ба-
р'єри, які часом навмисне
підсилюються, щоб ми по-
обидва бок Дніпра не могли
одне одного розуміти. То-
му хотів би відкрити всім на
Україні той шлях, яким до
мене прийшло розуміння
ударів голодом проти нашо-
го вроду. Хочу це зробити
саме того, що мені видається
цей шлях не тільки типо-
вий для галичанства мого
покоління, а ще й тому, що
він є повчальним сьогодні
для всіх, незалежно від ге-
ографії поселення і націона-
льної приналежності.

Вперше з реаліями штуч-
ного голодомору 1933 року я
зіштовхнувся, коли був сту-
дентом харківського вузу.
Під час однієї з сільськогос-
подарських кампаній 50-х ро-
ків я спитв жінку похилого
віку, чому в центрі її села
тільки великий проміжок між
хатами. Він привернув мою
увагу бур'янами і, головне,
тим, що ніхто не брав це
місце під забудову. Жінка,
уважно подивившись на ме-
не, спитала: «Звідки ти ро-
дом?» — «З Львівщини».
Тоді вона поспешно розпові-
ла, що тут у 1933 році похо-
вано бгвато її однокласців,
померлих від голоду. Іх бу-
ло так багато і так швидко
вмрли, і так мало залишило-
ся живих, що самі були не
в змозі ховати померлих на
цвинтарі за селом. Тому їх
ховали в спільну могилу май-
же в центрі села.

— А що, такий великий
неврочай був того року? —
спитав я, сподіваючись
більше дізнатися про злочин-
ства у Східній Україні.

— Урожай був, але він
став високо кривавою розпу-
кою, — відповів вона і пі-
шла геть від мене.

Я не пішов за нею, бо де-
що зв голод уже чув. При-
наймні знав, що ця темв —
заборонена. Мені було со-
ромно зв мого, може, по-га-
личацького дещо провокаційне
запитання. Невміло запиту-
ючи, я сам спричинився до
того, що розмова обірвалася.
А чув я за той голод саме
в 1947 році. Мій дядько, Да-
нило Нагіна, дивлячись на
змарнілих голодних людей, що

дедали більше жебракували
по карпатських селах, з вла-
стивою йому прямоотою ска-
зав: «Це вже третій голод,
який зробили на Україні со-
віти. Про перші два нам роз-
казували, а ми, дурні, не ві-
рили. Тепер ось маємо».

Результати голоду 1947
року, про який написав О.
Михайлюта, галичани бачили
на власні очі. Від пропаган-
дистської полудни не залиши-
лося й сліду. Західна Украї-
на широ допомагала харча-
ми Східній і не лише їй.
Завдяки цьому нас, україн-
ців і неукраїнців на Украї-
ні залишилося живих більше.
На жаль, ніхто з врятова-
них від голоду ще за це не
написав і не розповів. Прига-
дую, у сусідній з нашою хв-
ті мешкала медсестра, яка
приїхала, здається, із Запо-
ріжжя. Але не тільки вона,
а й усі господарні по сусід-
ству, серед них і моя мама,
допомагали їй терти картоп-
лю, робити крохмаль, а чоло-
віки — скриньки, щоб пош-
тою цей харч відсилати за
адресою. Тоді приїхала в на-
ше село і моя перша вчитель-
ка-східнянка. Звали її Ма-
рія Данилівна Чумаченко.
Звідки родом, точно сказа-
ти не можу. Здається, з Кри-
вого Рога. Однак урок, на
якому вона нас учила, що
таке абрєвіатура, весь час
пам'ятаю. Бо на класній
дошці вона поруч з абрєвіа-
турою «УРСР» вивела УПА.

Для нас, малих, але не по-
дantlyмо серйозних, які хоч
і не знали, що УПА це —
абрєвіатура, було добре зро-
зуміло, що могло чекати вчи-
тельку за такий вчинок. Та
ні уповноважений КДБ на
селі, ні дільничний міліціо-
нер, ні «яструбки» з району,
ні офіцери застави Внутрі-
шніх військ, які розкварти-
ровувалися чи не в кожному
карпатському селі, про цей
випадок не дізналися. Не
тривожили вчительку і пар-
тизани УПА. Приїхав до неї
після демобілізації з армії
наречений, вони побралися,
закінчився шлюбний рік, і
вони повернулися на Вели-
ну Україну. Не знаю, як мої
однокласники, а я про цей
випадок розказую вперше.

Ми, українці, пережили
важкі і сумні часи. Не ви-
падково одна з колядок, яку
тепер у незалежній Україні
ми співаємо, так і називаєть-
ся: «Сумний святковий ве-
чір 1946 року». Однак соці-
альний факт допомоги Захід-
ної України людям, які го-
лодували під час третього
удару голоду проти Украї-
ни, — це наше національне
й історичне кадання. Його
не слід нам забувати на те-
ринство шляху до єдності
і розбудови нашої держав-
ності.

Степан ВОВКАНИЧ,
завідувач відділом соці-
ологічних досліджень
Львівського відділення
Інституту економіки АН
України, член-кореспон-
дент Української Ака-
демії Інформатики, де-
путат Львівської облас-
ної Ради.

ЗН

НЕ

— Це
коли на по-
ди приход-
фесіонали.
райні план-
талановито-
динської у-
нальної шк-
вам у ново-

— Спра-
ки я відда-
рідній сил-
го року і
святкуван-
лись будів-
че, казали
сте, що ди-
новій школі
те?» Як ба-
ся.

Мені бу-
годиться н-
сім інша а-
ми, світ.
з друзями,
що школу
ти, задума-
вати десят-
довести до
починання
ся втягнуті
інші школі
силля зро-
одна, наві-
на, сільсь-
жавної під-
зробити ба-
хотілося, і
ласть ства-
ви нової ш-
райна випе-
вати деся-
цього, але
упереджен-
мі їхніх ре-
хотять рефе-
тернопіль-
ківських п-
Кітська с-
кий припл-
вітяньсько-
це, на мо-
вдгук у
шої держав-
ності.

— А щ-
Івщини вс-
у застої?

— Це н-
рівень 60-
ва, дані в-
зависали в-
управління
лів освітн-
не виприм-

не досліджені, а в Запо-
коване «Голо-
д» воряся під
визначення
око мене скви-
де щиро, що
квиваю ста-
ндам, а
в, а
встає щиничи-
ни користую-
ся підписи
власну неві-
дому, а
пов'язував
в Україну зав-
дяки їм, а

[illegible]

Ми, українці, пережили важкі і сумні часи. Не випадково одна з колідок, яку тепер у незалежній Україні ми співаємо, так і називається: «Сумний святочний вечір 1946 року». Однак соціальний факт допомоги Західної України людям, які голодували під час третього удару голоду проти України, — це наше національне історичне надбання. Його не слід нам забувати на терністою шляху до єдності і розбудови нашої державності.

Степан ВОВКАНИЧ,
завідувач відділом соціологічних досліджень
Львівського відділення
Інституту економіки АН
України, член-кореспон-
дент Української Ака-
демії Інформатики, де-
путат Львівської облас-
ної Ради.

RESTRICTION ENFORCEMENT

на, дані вчителів державною, залежали на рівні обласного управління, районних відділів освіти. Зміст же освіти на вітчизняних шкілах мав

аа'1, де ви вели секцію яу-
льтурних і гуманітарних аа'а-
авів двох областей. Чи ада-
доск від вас чимось кращим за

Вела розмову
Катерина КІНДРАСЬ,
спеціальний кореспон-
дент «Голосу України»
з питань війни в Україні

Жарт номера

У мене
багатоПРОДІЛНА
ФІРМА!

У житті япів, мов у тасі —
чим далі, тим дорожче.

Посмід ТЕПІЛІЦЬКИЙ,
Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Почуте мимолізь

ВЕЛНИЦЕ НЕ СПЛЯТЬ
— Мамусю, нути мамі збун-
чок.
— Уже пізно, доню, збучка
вже сплять.
— Це маленькі сплять, а вели-
чні ще ні.

ЗАЛАМ'ЯЛА

— Марінко, чому ти всі цю-
рочки поїси сьогодні? — ро-
зсердилася мама, заглянувши
у буфет. — Я ж просила тебе з-
лишньої ще й на завтра.
— Матусю, ти ж знала ачіла
на залишній на завтра та, що
можна зробити сьогодні.

ОДНОГОЛОСНО

Ром отримав одностов. У
шкільному вчителька постав-

Міні-проза

КІНЕЦЬ СБІТУ

Розслаблявшись у кірлі, як
накинний записник руки, блідий,
м'який поганка, буханець нава-
заво вугуляв.
— Аа! Ну ось! Оо! Уу!.
— Мимолізь, що сталося,
тобі погано? — заважала на по-
рості дружина, яка поварнулася
з роботи.

Буханець підіала голову:
— Так, сталося, муштута гни-
ла! — оглопала він і заплю-
почав повільно сповзати з кір-
ла на підлогу.

Ольга Іванівна, вчасно підхо-
пивши чоловіка, перенесла його
на диван.
— Що з тобою, що сталося,
яка куштута, Мимолізь? —
небаволя вода, прикладуючи
до чоловікового лоба намочу-
ну в холодий воді ганчірку.

Буханець повільно відкрив
очі й подивився на дружку.
— Нада куштута, Оленочо! —
тут його обличчя почервоніло,
руки стиснулися в муляки і він
пліскався з дивана. — Ось-сь!
Мимолізь, а з ж ковардівши
ї писав, я давнина, а жодя на
прийоми, а вимагає, а толку!..

Вони мене послухали! — Ні! А
жодя, ось, дорганься! На, по-
читаю! — буханець відки-
нувши штанів зліжмаканий па-
пірочку.

— Шановний Мимолізь Іванови-
чу! — почала читати дружина,
— у нашому індивідуалізації
узнаємо ознаки з рукописом
вашої нової книги «Матодоло-
гічний розслідування залученості
нашої мопка аді р'яна муштута».

ла оцінку цифрою, а щоб
учаць Пів не являвся (за ним
твє вакоиса), пошу в дум-
ках сорочено зазначила
«о».

Ром являвся «і» на «і»
показав модонікн батючої.
— А що це за «о», — спит-
ав батю.

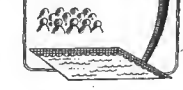
— «Одноголосно», — відпо-
віла хлопчик.

Колі Васильчук винюписав
сім роки і тато купив йому
портфель, він спитав:
— А да сарватарка!

Поту і записав
ВІЛОКРИНИЦЬКИЙ.
Київська область.

масової роботи у колгоспах і
радіоспалх часів розвинутого
соціалізму. На жаль, виняті Пів
сьогодні наведе неможливість...
— Тепер ти бачиш, що на-
ліз! Гіле, гинь вітчимська
культура. Та про яку культуру,
духовність, моральність, інтелі-
гентність може йти мова, як
що вже навів! мене, лауреата,
не хочуть відвадити! Ос до
чого призводить ринок, демо-
кратія і гіслісти. Дожилець!
Привітний! А я ж не про себ
турбуюсь, за... за... за, за держ-
аву прикро, — у Буханець за-
лився гірким розчаруванням.

Олександр ПЕРІКО,
Мал. Олега ПОПОВА.

Ех, не митуха — казали
на городі куці каліни, під
каліноко стілки, а за стілки-
ком — я. Сам, як пані Угорі
місця повний, на стілки
суть майже повний. Поруч
— огірки та інша закусуваль-
на продукція городнього по-
життя. У борсі жодної ма-
нають, по селу піни сніають,
перші чі вже треті... Благо-
да-дять Плеснув, котвину, гла-
нув ва місць!... отегерів.
Прокі налі мюю — літачка
тарілка. НЛО! Враз роза ліш-
ла на аніжання і гепулясь
на грядці, неподалік від ме-
не і бутелі. Зперелку я аж
замурмував. А як відкрив
очі, то побачив, що до мене
прякують два субєкти в сріб-
лястих спортивних костюмах.
Зовсім як люди, тільки зеле-
ношкірі та голови якісь заго-
стрені, мов редька хвостом
утру...

Підійшли... Один питає пе-
реличато-мелодійним голо-
сом:

— Ви єсть Трохим Барига?

— Я, — кажу, — А ви...
хто й єдіть?

— Ми із суаїрч Гончак
Пісів. Маємо наказ Головно-
го Розуму нашого суаїрч я-
оставити вас з живимим ви-
гляді на планету Зета.

— За віщо? — питаю.
— Мене й так доля скридляла:
жінка покинула, дочка відчу-
рала і сусідка у хату не
пустила. Повалялі мене сиргу-
ромадник Гончі Піс.

Вони пояснили, що повер-
нуть мене назад у «повний
сохраністі».

— То дозвольте, — кажу,
— за нашим звичаєм випити
«на коня».

Надів, перехилив. Інпола-
кетичні банни витрищали, а
одне ще й облизувалося. Ма-
буть, корити. Надів па-
скляний, подав йому. Ухо-
пило обома лапами, вилігло
себе, як у радатор, і за-
тресало, іна чорез шче-
пропустило 220 вольт. Через
хвилину його перестало тіп-
ати. Зелене обличчя почало
буркати, а кіс — червоні-
ти.

— Це наш самогон, — по-
яснив я і налив другому, хоч
те й не облизувалося. Ви-
кинуло!

Скоро а гостроверхих голо-
вах прищелкали шарики,
мабуть, затурналися і зоро-
тотомо напирку. Замість
того, щоб транспортувати
мене до далекого суаїрч, во-
ни поведілися на землі бі-

Пуп землі

ля стопка і дуєтом зашедру-
вали:

— Іще са-мо-го-ту! Іще са-
мо-го-ту!

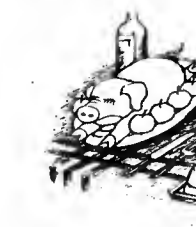
— Мої ж ви песики, —
розчудився я. — Та як —
мировецькі хлопці! Давай-
те, я клікатику вас по-напому,
а? Ти бачиш Ваня, а ти —
Петя. Або напавки. Бери, Ва-
ню... чи Петю, щоб дома не
журиніли!

Після третього пояснєня, що
в нас годиться за столом спі-
вати і заміч «шліти мороз із
діврами». Потім — «Ов, чна
то кій стоїть». Аж охрип.
Вони ж димчаті, аж мухи в
плеску. Нічого жоду не ви-
ходить. Перелочив і загорлав
«Іхали мозани із Дону додо-
му... Давляюся, Валя і Петя
почали притискувати. А
лотим як розходилися! Щось
закрикували, вони, як козе-
кята, почали нистрибувати по
грядках, чавлячи гордику...
«Можу, я він такий зви-
чай? — міркую. — Треба під-
тримати».

І кинувся за ними, навіть
командувати почав.

— За мюю, — подав клич.
І поїв на город Павла Крич-
ка. За лічені хвилини на су-
длоку городі всі тарілки
разом із зеленою гудиною бо-
лі стигали на купу. Потому
переличались на родючіх
гарбузках, які були «але
жодя» та «дорони». Дішала
черга до калусті. Й виривали
з коріньми і кидали у сусід-
ні вже колодязі. Спершу
бувало, а тоді тільки ще-
летіло. Зверху навиділи бу-
рлявля...

Після рішучества перейш-
ли до будівництва. В кінець
судів випустили в сакусан-
ю і двох підсудків. Довго

гакляй по городу. Нарешті
свині похорокали кудись у сад-
ни. А як так лотомилися, що
не добиралися до літаної тарі-
лки — попадали на межі і
постудили.

— Пронувішся я від силь-
ного стусана по підбрюху.
Вилінув. Наді мюю стовп
голови сльарди, а збоку —
дильничий інспектор. Тобі
то старшника Решетяка. За
мими — сусідка. Влада мов-
чить, а сусідка ретепується.

— Шлу ніх горлав, як рі-
занки! А на городі що наро-
бині? Яні збяті! А нуди сві-
кей позатають? Хай лізе в
колодязі! Сутялі!

Я піднісся, огледівся...
— Де ж Ваня і Петя? —
скрикнув. — А тарілка де?!

— Тарілки не було, — від-
повів старшник. Тільки
бутелі на столі. І то порож-
ні.

— Інполакетичи, — кажу,
— митили.

Старшника аж рота роз-
крив:

— Що-о, вже відтітали до
вас!...

— Аніжне, — відповідав.

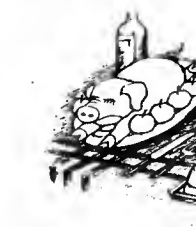
— Валя і Петя. З Гончак
Пісів. Я мав летіти з ними на
планету Зета, а?

— Не повело нам, — по-
крутив головою Решетяка.
— Із воїни вас не взяли —
подесть з нами. Ходимо. Он
за двома і... тарілка стоїть
бачить? З ліомінаторами в
кітнику.

Голова зі старшником за-
лила мене під рини і левели до
темко-сньного НЛО.

Григорій ШИНАН.

Мал. Олега СМАЛЯ.

Демократичні пристрасті

ПЕРЕНЕЦЕНТИ

Передвирборчі збори. Зі своїми
представителями «виступили»
деякі партії, а саме демократи.
Вони говорили про необхід-
ність змінити конституцію, про
необхідність змінити
конституцію, про необхідність
змінити конституцію, про не-
обхідність змінити конституцію.

А розквітнуло, — він
раніше, ніж борючись за де-
мократію і соціальні зміни, лю-
бові прагнув до демократії.
Після цього він виступив
під назвою «Демократичні
пристрасті».

Ось розквітнуло, — він
раніше, ніж борючись за де-
мократію і соціальні зміни, лю-
бові прагнув до демократії.
Після цього він виступив
під назвою «Демократичні
пристрасті».

Ось розквітнуло, — він
раніше, ніж борючись за де-
мократію і соціальні зміни, лю-
бові прагнув до демократії.
Після цього він виступив
під назвою «Демократичні
пристрасті».

Пародія

НЕЗМІНИМІ ПОСТІ

Моя, вітер мене улітає...
іван ШИКАРНО.
Вірш «Повітряний в
коніст», збірня «Рубіж ста-
ни».

Я віддаю — бауляні воїни.
Але тягма, бігом чі.

В ті місця, де найкраще
«сатана»

Стала долі асокини кірлою.
І дарма записався Саварис
Майяло Бахасина сумир:

«Можу, айтар мена
на апінає».

Він здали улітає, що мена!
У грядиному кірлі.

Обізаєся, зайнявши рубіж:
«Не змінилася, іван».

Ті ж мотани, і бауляні ж.
Можу, депо я мінитис

треба!
Як, скажми, маневрувати
літоси.

Щоб мого уні корузу
для себе

Відирвати нового
Шикарнє

Анатолій ВОРТИНАК.

Вінницький.

WESCOM

СЕТЕВЫЕ КОМПЛЕКСЫ,
ИЗДАТЕЛЬСКИЕ СИСТЕМЫ,
СТАНЦИИ КОМПЬЮТЕРНОЙ АНИМАЦИИ,
КОМПЬЮТЕРЫ В ЛЮБОЙ КОНФИГУРАЦИИ.

**ПОЛНАЯ ДВУХЛЕТНЯЯ ГАРАНТИЯ!
ПЯТЬ ЛЕТ СОПРОВОЖДЕНИЯ!**

ДОСТАВКА И УСТАНОВКА!

ПРОГРАММНОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ!

310042, Харьков
ул. Пожарского 2/10
тел. (0572) 93-40-75,
95-96-74, 94-28-11
факс (0572) 94-35-73

КИЕВСКАЯ ФИРМА «Феикс-ЛТД»

предлагает диагностику жизненно важных систем организма, высококачественное лечение в стационаре с сервисными условиями и разнообразными лечебными процедурами.

Оплата услуг в купонах, рублях, СКВ по ценам значительно ниже мировых.

Наш адрес: 252005,
Украина, г. Киев-5,
ул. Ари Барбюса, 13
телефон: [044] 294-88-43

Факс 443-49-33

ПАНИ І ПАНОВЕ!

ВИ ВІДКРИВАЄТЕ ВЛАСНЕ ДІЛО! НАДІЙНИЙ БАНК — ЦЕ ПОЛОВИНА ВАШОГО УСПІХУ! І ЦЕЙ БАНК — «АВАЛЬ».

БАНК «АВАЛЬ» СЬОГОДНІ:

ЦЕ ПІВМІЛІАРДНИЙ СТАТУТНИЙ ФОНД,
ТРИМІЛІАРДНИЙ БАЛАНС;
ЦЕ НАДІЙНІ ЗАСНОВНИКИ;
ЦЕ МЕРЕЖА ФІЛІЙ ПО УКРАЇНІ І ВЛАСНІ
КОРЕСПОНДЕНТСЬКІ РАХУНКИ ПОЗА ПІ
МЕЖАМИ.

Ми пропонуємо Вам розрахунково-касове обслуговування.

Лише Для наших клієнтів:

необмежені можливості кредитування на пільгових умовах;
жодних проблем з готівкою;
кореспондентські рахунки у Москві;
юридична та маркетингова підтримка;
уесь комплекс банківських послуг;
висококваліфікований персонал;
висока культура обслуговування;
виплата відсотків на залишки за розрахунковими рахунками клієнтів;
40 відсотків і вище річних за внесками громадян.

УВАГА: Лише у нас з 1 жовтня 1992 року запроваджується безплатне розрахункове обслуговування.

Чекаємо вас за адресою:

252011, Київ-11,
вул. Лескова, 9,
тел. 295-32-05,
факс: 295-32-31.

КОМПАНИЯ

“ПЕРСПЕКТИВНЫЕ АЭРОТЕХНОЛОГИИ”

предлагает по безналичному расчету со склада в Днепропетровске

АВТОПОКРЫШКИ И ШИНЫ

Типоразмер	Назначение	Оптовая цена за единицу включая НДС
1. 320R-508	- (Автомобили КРАЗ, МАЗ)	16 000
2. 260R-508	- (Автомобили ЗИЛ, КАМАЗ)	12 500
3. 240-508	- (Автомобили ГАЗ)	11 000
4. БЛ-85 (175/70R-13)	- (Автомобили ГАЗ, МОСКВИЧ)	4 700
5. БЛ-85 (155/70R-13)	- (Автомобили ТАВРИЯ)	3 520
6. 6.45-13	- (Автомобили ВАЗ, МОСКВИЧ)	4 500
7. 7.35-14	- (Автомобили ВОЛГА)	5 200
8. 6.50-10	- (Авто- и электропогрузчики)	8 500
9. 8.15-15	- (Авто- и электропогрузчики)	6 500
10. 15.5R-38	- (Тракторы: БЕЛАРУСЬ, МТЗ-82, ЮМЗ-6)	20 000
11. 4.00L-10	- (Мотополюс)	350
12. 3.00-18	- (Мотоциклы "МИНСК")	950
13. 3.50-18	- (Мотоциклы "ИЖ", ЯВА)	2 300
14. 3.75-19	- (Мотоциклы "УРАЛ", "ДНЕПР")	1 400

Наш адрес:
320055, г. Днепропетровск,
ул. Сафариловская, 21;
телефоны: (0562) 46-35-96, 46-94-82, 46-94-83;
факс: (0562) 47-43-21, 46-35-05;

телекс: 127409 "КВАНТ";
телефакс: 143218 "ЗАРЯ"
Расчетный счет: 700161603/467516 областное управление национального банка Украины г. Днепропетровск МФО 305006703.

ФИРМА «К и П Лтд» РЕАЛИЗУЕТ:

телефаксы AUDIOVOX AFX-2000;

саймер;
алфавитно-цифровой дисплей;
записную книжку — 100 номеров;
функцию поллигма.

Гарантия — 6 месяцев.
Телефон: 264-2-52.

В АКБ «ЛЕГБАНК»
открыт пункт обмена иностранных валют для частных лиц по адресу: ул. Пуштинская, 9, магазин «Делова мода»
тел.: [044] 220-61-25,
[044] 220-16-20.
